

Velja po pošti:
Za celo leto naprej . K 26.—
za pol leta " " " 13.—
za četrt leta " " " 6-50
za en mesec " " " 2-20
za Nemčijo celoletno " 29.—
za ostalo inozemstvo " 35.—
V Ljubljani na dom:
Za celo leto naprej . K 24.—
za pol leta " " " 12.—
za četrt leta " " " 6.—
za en mesec " " " 2.—
V upravljanje prejeto mesečno K 1-50

SLOVENE

Inserati:
Enostolpna petitvrsta (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat " 13 "
za trikrat " 10 "
za večkrat primeren popust.
Poslano in rekl. notice:
enostolpna petitvrsta (72 mm)
30 vinarjev.
Izhaja:
vsak dan, izvenredno nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. —
Avstr. poštne bran. račun št. 24.797. Ogrske poštne
bran. račun št. 28.511. — Upraviškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Cesarsko dejanje.

Zadnje tedne se je veliko razpravljalo v javnosti in posebno liberalni listi so prinašali cele razprave, ali pojde letos nemški cesar v Rim ali ne. Vsa javnost je pritisnila na cesarja, da je na vsak način potrebno in da to že navadna manira zahteva, da se udeleži slavlja svojih zaveznikov Italijanov, ki praznujejo letos 50 let, odkar so se združili v enotno državo. Pravzaprav so pa hoteli evropski svobodomislci s tem samo Vatikan udariti in pred vsem svetom pokazati, da nima evropska politika na Vatikan popolnoma nobenih ozirov in da je vpliv Cerkve in papeža v politični javnosti enak ničli. Na eni strani so torej hoteli udariti po Vatikanu, spravi rimsko vprašanje iz sveta in vzbuditi napetost med Nemčijo in Vatikanom. Da bi navzočnost nemškega cesarja v Rimu pomenila navadno žaljenje papeža, je popolnoma jasno. Papež sam ne bi bil v stanu sprejeti vladarja, ki je prišel povečevati slavnost, ki je proti njemu naperjena. Na drugi strani so pa hoteli napraviti politične zmešnjave v Nemčiji in katoliški centrum v konflikt s cesarjem spraviti in iz večine iztisniti.

Cesar Viljem pa je prekrizal vse te načrte in uradno izjavil, da letos ne pride v Rim. Res, cesarsko dejanje. Dandanes, ko vse krivi svoj hrbet pod liberalnim časopisjem in si pusti od teh listov vso politično taktiko narekovati, ko vse izobraženstvo in inteligenca ves svet skozi liberalna očala gleda, je taka beseda nekaj nenavadnega in nepričakovanega. Nemški cesar si ne da ukazovati od javnega liberalnega mnjenja ampak dela po svoji previdnosti in modrosti. Pametna metoda, katero bi si lahko vzeli za vzgled vsi, osobito katoliški možje in politiki v Evropi, ki mislijo, da se morajo ob vsaki priliki na ta papirnati liberalni regiment ozirati.

Cesar Viljem pa je pokazal, da je dalekoviden mož, ki vé, na čem svet boleha. V teh časih, ko gre anarhija v klasje in se ves državni red ruši, ko se sistematično vsa državna in cerkvena avtoriteta spodkopava in smeši, ko znanost nauke oznanja, ki so smrt in pogin vsega uravnega reda, bi bila naravnost blaznost na ta način napadati edini moralni steber družabnega reda — papeža, in ga v očeh evropske liberalne klike ponižati. Če to liberalni

politiki delajo, ki niti pet pedit daleč pred svojim nosom ne vidijo, jim ni zamere. Da bi pa to oseba storila, ki nosi vso težko odgovornost za red v državi in ki se nanjo ves svet ozira, bi se to reklo samemu sebi grob kopati. In ravno to stališče je bilo za nemškega cesarja merodajno, da je snubitev Italijanov odklonil.

Cesar Viljem se je pokazal v resnici s tem dejanjem ne samo gentleman in kavalirja, ampak tudi modrega politika. Res cesarsko dejanje!

Izredni občni zbor „Glavne posojilnice“.
— Zahvala deželnemu odboru. — Zapisnica S. L. S. in nje načelniku dr. Šusteršiču.

Včeraj dopoldne se je vršil izredni občni zbor propale »Glavne posojilnice« v Ljubljani, ki je v konkurzu. Udeležilo se ga je okoli 150 članov in članic. Otvoril je zborovanje podnačelnik likvidacijskega odbora dr. Oražen, ki je povdarjal, da je likvidacijski odbor storil v zadevi propale posojilnice kolikor je mogel. Obljubili so pomoč drž. poslanci in drugi faktorji in upanje je, da se olajša plačevanje primanjkljaja.

Na to se je imenoval za zapisničarja na zborovanju dr. Jenko.

Odstopivši predsednik likvidacijskega odbora deželni poslanec Višničkar je poročal podrobneje o poslovanju likvidacijskega odbora. Povdarjal je, da ni član zadruge ter tudi ne več likvidacijskega odbora, ker je izstopil kot likvidator 12. t. m. Kljub temu je po zakonitih določilih upravičen, da poroča o vzrokih konkurza. V likvidacijski odbor je bil izvoljen brez lastne vednosti in je sprejel izvolitev, ker je mislil, da lahko pomaga zadružnikom. Trdno je prepričan, da je likvidacijski odbor storil vse po najboljši vesti in da niso njegovi člani nikomur škode delali. Likvidacijski odbor je deloval pet tednov ter sestavil bilanco o stanju posojilnice. Take bilance ni mogoče napraviti v par dneh; storilo se je, kar je bilo mogoče. Te tedne, kar je posojilnica bila v likvidaciji, so dolžniki vplačali 327.000 K. Ako bi se to vplačevanje vršilo v konkurzu bi bilo gotovo desetkrat dražje kot v likvidaciji. Očita se likvidacijskemu odboru, da je izplačal vloge, črtal iz registra člane. To je prazno. Nobeden ni tako nesposoben,

da bi črtal člane; več če je članov v zadruzi, manj bodo posamezni plačali.

Iz vsega tega se vidi, da je podnebnje v Ljubljani tako okuženo, da se najpoštenjši človek ne bo upal na cesto. Ako se mi sedaj grozi s preiskavo, se vsega tega ne bojim. Akcijsko saniranje smatram za pomožno akcijo. Zadruga ni bila politična, ampak internacionalna. (O tem dvomimo. Op. ur.) Ni res, da je likvidacijski odbor izplačeval vloge. Šlo se je v par slučajih le za kompenzacijo; če je hotel n. pr. kdo plačati dolg z vlogo, ki jo je imel v posojilnici. Tako je imel n. pr. nek gospod 6000 K vloge, in je podpisal menico za 6000 K. Prinesel je hranilno knjižico, češ, izbrisi naj se dolg. Odbor pa je sklenil, da se dolg ne more plačati z vlogo, ker je menica že cirkulirala v Trstu in bi moral odbor plačati potem sam to menico v Trstu. Da je pobegnilo mnogo članov, ni resnica. Slučaj Znidaršič, ki ga je navedel dr. Eger pri volivnem naroku, je sledeči. Znidaršičev sin se je obrnil na likvidacijski odbor z vprašanjem, če je članica posojilnice tvrdka Znidaršič. Ker ta ni, temveč samo Znidaršič star., je imel Znidaršič ml. pravico razpolagati s tvrdkinim premoženjem. Kar se tiče dvomljivih terjatev, je to vprašanje najtežavnejše, in se natančneje ne ve niti pri dr. Hudnikovih posestvih na Dunaju. Dr. Hudnikove hiše na Dunaju so sodnijsko cenjene na 1.703.000 K, vknjižena je na njih dolga 1.400.000 K. Dobili bi torej iz teh hiš 300.000 K, ako bi se prodale za toliko, kolikor so cenjene. Likvidacijski odbor je bil dolžan sestaviti natančno bilanco, in jo je tudi sestavil. V petek 10. t. m. je pozno v večer sklenil, da se proglasi konkurz, ker ni pokritja.

V preiskavo sem prišel, ker smo, sestavljajoč bilanco, morali pisati v soboto in v nedeljo in smo naznanili šele v ponedeljek konkurz. Mnogo ljudi se je zavezalo, da podpiše za pokritje večje vsote, a denarja odbor ni videl. Pavšlar je tudi obljubil, da proda do konca januarja svoje vodne sile in poplača dolg, a tudi to se ni zgodilo. Kar pa je odbor iztirjal dolgovi, ni s tem povzročil škode nikomur. Stroški iztirjanja bi bili v konkurzu večji. Odbor je poslal raznim faktorjem spomenico o stanju posojilnice. Likvidacijski odbor ni nikomur škodoval, pač pa skušal kolikor mogoče pomagati.

Likvidator, dež. referent Mikuž, je poročal o bilanci »Glavne posojilnice«. »Glavna posojilnica« je vsa leta

izkazovala v svojih bilancah dobiček. To je bilo mogoče le, ker so vpisavali neizterljive dolgeve poleg izterljivih. Ako bi se to ne zgodilo, bi morala »Glavna posojilnica« proglasiti že prve tri mesece po svoji ustanovitvi konkurz, ker je imela že takrat 30.000 kron pasiv. To se ni zgodilo, in od početka so vsa leta bilance falzificirali. Neizterljivega dolga je sedaj 1.717.349 K; mogoče bo tudi manj ali več, natančneje se sedaj še ne more dognati, ker se ne vé za koliko se bodo prodala razna posestva. Pavšlarjev dolg v to vsoto ni vstet, ker ga je likvidacijski odbor smatral za aktivnega. Pokritja je: združni deleži 16.000 K, glavni rezervni sklad 93.000 K, pokojninski fond 17.000 kron; skupaj 178.000 K. Dalje so se dobile od dr. Hudnika hranilne knjižice z vlogami 161.000 K, dve drugi hranilni knjižici z vlogami 159.000 K, posojilnica ima tudi pri Kreditni banki posojilo 60.000 K, ki pa je zavarovano na posestvih upravnih odbornikov. Pokritja je torej 514.000 K. Brez Pavšlarjevega dolga ima posojilnica okroglo 1.200.000 K nepokritega primanjkljaja.

Trgovci Tavčar iz Selc je nato povedal, kako so nekateri člani prišli lahkomišljeno v nesrečo, med temi tudi on sam. Ko se je ustanovila »Glavna posojilnica«, so romali po deželi nešteti pozivi s podpisimi imenitnih ljubljanskih mož. Na te podpise je marsikdo veliko dal in marsikdo je pristopil kot član, tako tudi on sam iz golega političnega navdušenja. Ko se je pa ustanovila Kreditna banka, so ti gospodje odstopili, uboge člane pa so pustili na cedilu. Tudi te možakarje bi morali prijeti, ker so soodgovorni. Vedeli so, kaj se godi, a so se umaknili. Ko je šel govornik nekoč skozi Zvezdo in je videl napis »Glavne posojilnice«, je stopil v urad ter plačal nekoliko deležev, ker se je toliko bobnalo za ta zavod, priporočal pa ga je zlasti še »Slovenski Narod«. Tako je prišel vsled samega navdušenja za »dobro stvar« v zagato. Dolžnost onih, ki so imeli pri posojilnici kaj vpliva, bi bila, da bi opozorili člane, kaj se godi. Kako naj bodo poučeni ljudje na deželi o ljubljanskih razmerah, ako je v Ljubljani nasledlo toliko ljudi, med njimi uradnikov in častnikov, »Glavni posojilnici« na lim! Pri S. L. S. so vsaj toliko pametni, da v slučaju, ako vidi, da kak zavod ne prospeva, mirnim potom uredi pravočasno razmere, da ne trpe člani škode. (Splošno pritrdjevanje.) Škandal je, da so uboge člane pustili na cedilu oni, ki

LISTEK.

Obisk pri Jugoslovanih.

Spisal Ivan Dolenc.
(Dalje.)

V Sarajevu sva bila v dobi svojega bivanja gosta nadškofa dr. Stadlerja. Baš ta čas je imel nadškof afero radi pokristjanjenja neke bogate mohamedanske deklce iz Drežnice v Hercegovini; deklca je bila šla od doma brez sorodnikov in brez premoženja v nepoznani svet. Doma bi ne bila varna življenja, ako se pokristjani. Tak fanatizem vlada med mohamedanci. Dr. Stadlerja so obdolžili takoj, da je bil s stvarjo v zvezi in 80 begov je zahtevalo od ministra Buriana, da nadškofa zapre. Baš tisti dan, ko sva bila z gospodom prelantom v Sarajevu, je obiskal radi te zadeve Burian sam nadškofa. Vlada turkinja vse osebe, ki so na sumu, da so Turpirji pomagale pri begu. Bog daj deklci stanovitnost, ker težko pot je nastopila! »Morate tudi Vi moliti za njo«, je rekel dr. Stadler gospodu prelatu, ko mu je pripovedoval vso stvar. »Enega Turka je težje izpreobrniti kot 10.000 pogánov.« — Nepoznana juna-

nakinja, ki si pustila dom, znanca in bogastvo ter sledila svoji vesti in milosti božji, Bog te čuvaj!

En dan sva porabila za ogledovanje mesta in okolice, katero nama je razkazoval biskup dr. Šarič.

Peljal naju je najprej v kopališče Ilidže, dober četrt ure z železnice. Bilo je še zgodaj dopoldne, a kopališče je bilo že tako zasedeno, da smo morali čakati nekaj časa, da pridemo na vrsto. Tople kopeli (58 stopinj C.), katere so poznali že Rimljani, se priporočajo zlasti proti revmatizmu. Od nas ni sicer nikdo bolehal na ti bolezn, a kopelj se je vendar vsem prav prilegla. Nato smo šli k izviru reke Bosne, ki se zove (namreč izvir) Vrhbosna. Krasen kraj! Med temnim smrečjem se vijejo peščene stezice; v 60 virih prišumi bistra Bosna izpod Igman planine.

Kaj naj omenim izmed znamenitosti sarajevskih?

Novo katoliško katedralo krasi darovi vseh katoliških narodov. Slovenci so podarili zanjo zvono-ve, naš cesar en kip za oltar.

Mestna hiša je dragocena stavba v arabskem slogu. Vidi se, da vlada stori vse potrebno, da si pridobi Turke in jim ohrani njihovo narodno in versko individualnost. Dosedanji

župani v Sarajevu in Travniku so bili še vsi mohamedanci.

Za muzej, ki je eden izmed najbogatejših na balkanskem polotoku, se gradi sedaj ogromno novo poslopje blizu kolodvora. Zanimiv je za navadnega obiskovalca, ki ne namerava zbirki dalje časa proučavati, zlasti etnografski oddelek, ker vidimo bosenske in hercegovske noše in sobne oprave.

Dvakrat smo poskusili priti v slavno Begovo džamijo, najlepšo mošejo sarajevsko, a se nam ni posrečilo. Enkrat so Turki opravljali notri baš svoje molitve, drugič pa glavnega vratarja ni bilo doma. Zadovoljili smo se torej s tem, da smo opazovali moslime, ki so se umivali pri vodnjaku pred džamijo in se zvečer pri zaprtih vratih klanjali, kar je name naredilo precej komičen vtis. V Mostaru sem bil v glavni džamiji, a nisem videl notri nič posebnega. Vse prazno. Po stenah so napisani izreki iz korana. Nikakih slik, nikakih kipov. Tla so pregrnjena z dragocenimi preprogami.

O legi Sarajeva je znano, da je izredno lepa. Glavni del mesta leži ob Miljacki, hiše, obdane z vrtovi, se pa razprostirajo še daleč po bregovih gričev, ki obkrožajo Sarajevo in na katerih je sezidano vse polno utrdb. Sicer pa jaz ne čutim v sebi spretnosti, da bi

predočil bralcu bodisi kako poslopje ali pa lego kakega mesta tako, da bi si jo potem mogel kdo nazorno predstavljati. Dobra slika da več kot najboljšo opisovanje, zlasti ker slika ostane tudi veliko bolj v spominu. Nobena slika pa ne dosega istinitosti. Pristaviti moram tudi, da so me bolj zanimali ljudje in njih življenje, kakor kraji sami.

Tiran čas, ki pa je dovolil gospodu prelatu veliko manj prostosti kot meni, nama je veleval, ločiti se iz Sarajeva. Dr. Stadler ni hotel pri večerji o tem ničesar slišati, da odrineva že drugo jutro. A — odšla sva vendar! Upam, da nama je prevzvišeni že oprostil najino francosko poslopitev.

Mostar. — Turški svetnik. —
Na obisku pri Turku.

Moj »Illustrierter Führer durch Bosnien und die Herzegovina« pravi, da spada vožnja ob Neretvi, glavni reki hercegovinski, ob kateri leži tudi Mostar, med najlepše železniške proge Evrope. Lavtizar jo imenuje divje-romantično. Ne brez vzroka! Človeku se dozdeva večkrat, da se vozi po Vintgarju. Pod železniškim troom šumi bistra Neretva, na obeh straneh soteske se pa dvigajo včasih po več sto metrov visoke pečine, skoro čisto gole. Voziš se par ur, da skoro ne našteješ človeške nase-

so bili o razmerah poučeni! (Priljubljenost.)

Mizarski mojster Anton Rojina pove, kako je prišel do deleža pri »Glavni posojilnici«. Pred štirimi leti, ko je bil še kot obrtnik začetnik, je neki njegov prijatelj rabil kavcije 12 tisoč kron za neko razpisano državno delo. Poprosil je njega, naj mu za potrebo vsoto podpiše menico, ker je denar nujno rabil, kar je tudi storil. Čez 3 dni je dobil poziv od »Gloves«, naj plača petkronski delež, ker se je menica izplačala. Šel je v urad, kjer mu je neki uradnik rekel, da je to le pro forma in da jih dobi meseca maja nazaj. Ko pa je prijatelj dolg povrnil čez 16 dni, je šel Rojina takoj v »Glavno posojilnico« ter zahteval, da se mu naj izplača delež. Uradnik mu je odgovoril, da to ne gre sedaj, da treba počakati, bo že dobil itd. Rojina je šel in je seveda na malenkostno plačano vsoto pozabil. Zanintivo pa je, da se ni dotičnika, ki je posojilo dobil, smatral kot dolžnika, marveč njega. Menda so med deležnike sistematično lovili one, o katerih so mislili, da so premožni. Noben človek ni dobil pravil in letnih poročil in tako se je zgodilo, da je na tiste petkronske deleže marsikdo pozabil; sedaj pa mora trpeti.

Trgovca Tavčar iz Sece poudarja, da se mora priznati načelniku S. L. S. vsa čast, ker se je res trudil, da se pomore nesrečnim žrtvam brezvestnih ljudi. Naprosijo pa se naj vsi državni poslanci, naj se tudi vnaprej zavzamejo za te žrtve.

Nadsvetnik Višnikar odgovarja, da ne dvomi o navedenih slučajih poslovanja pri »Glavni posojilnici«. Takih slučajev je mnogo. Ogromna večina članov ni vedela, da jamči za premoženje posojilnice. Likvidacijski odbor ni nikogar odvezal članskih dolžnosti, ker ni imel za to nobene moči. Glavni krivci so že pod ključem in bodo dobili tudi zasluženo plačilo. V registru je videl nadsvetnik Višnikar vpisane med člani sicer nekega politika, ki je bil rdeče prečrtan. Tozadevno je stvar taka. Takrat, ko so ustanavljali zadruge, so poslali tudi temu politiku ponudbo, da podpiše 20 deležev, obenem pa so ga že vpisali med članke. Ker ni ničesar podpisal in tudi nič plačal, je seveda črtal. (Hribar!)

Tesarski mojster Ivan Pust želi pojasniti, kdo je bil izpočetka po ustanovitvi posojilnice nadzornik in revizor. Krivi so poloma tudi tisti odborniki in nadzorniki, ki so bili že v začetku zraven, pa niso storili svoje dolžnosti, da bi razmere uredili. Tako so n. pr. odborniki lahko izstopali, ko so videli, da so bilance falzificirane. So krivi pa so, ker so molčali in skrbeli le za lastno kožo.

Dr. Oražen izjavlja, da je mnenja, da so tudi prejšnji odborniki krivi, ki so izstopili. Sleparili so v posojilnici vsa leta ter je prepričan, da bodo prišli na dan stvari, o katerih se nam niti ne sanja.

bine. Sama gola skala! Nikdar si nisem mogel predstavljati, da se nahajajo v Hercegovini tako silno zapuščeni kraji. Kranjski Kras je nasproti hercegovinskim praznotam in puščavam — to je najbolj pravi izraz — še oaza. Iz skal izvira tu in tam potok ter pada v divjih slapovih v Neretvo. Kak prizor se mora nuditi očem še le spomladi ali pa ob deževju, ko vro hudourniki po vseh gorskih žlebovih v Neretvo in ta naraste v deročo, divje se penečo reko, ki stresa bregove in bobni do skalnatih vrhov in še čez! In vožnja po ti soteski ob Neretvi traja kak dve uri, da se ti oko kar utruji teh divjih pokrajin.

Opoldne smo dospeli v Mostar.

Dve dogodbi mi ostaneta iz Hercegovine v trajnem spominu. Prva je izlet k izviru Bune in obisk groba ondotnega turškega svetnika. S provinci-jalom frančiškanov, ki opravljajo v Bosni in Hercegovini menda tri četrtine vseh župnij in ki imajo v Mostaru svoj samostan in semenišče, smo se peljali v 12 km oddaljeni Blagaj, nekdanje glavno mesto Hercegovine. Ob potu smo srečavali mnogo pastirjev in pastiric — med temi dosti mohamedank — ki s opasli čredo po izsušeni kameniti ravani. Na obeh straneh ceste so bili tudi vinogradi. O Blagaju sem čital v svojem »Vodniku« zanimive zgodovinske podatke. Nad mestom je namreč razvalina »Stepanov grad«, kjer je vladal v sredini XV. stoletja Stefan Kosača, pristaš verske sekte bogomilov. Ta se je poročil z nevesto svojega sina, ki je pozval nato Turke na pomoč zoper očeta ter slednjega oblegal v gradu nad Blagajem. Oče je umrl leta 1466. kot ujetnik svojega sina, v deželi so pa ostali kot vladarji Turki.

(Dalle.)

A. Rojina omenja, naj si glede prodaje Pavšlarjevih vod, likvidacijski odbor kakor tudi člani ne delajo prevelikih upov.

Nadsvetnik Višnikar poudarja, da bi bilo najbolje, ako bi se Pavšlar glede vodnih sil poravnal z Majdičem, ker bi se potem lažje prodale. Sicer pa je likvidacijski odbor zarubil vse njegove vodne pravice. Kako se bodo prodale, je seveda nerešeno vprašanje. Dr. Hudnik je jamčil za 2.000.000 kron.

Trgovca Tavčar svetuje likvidacijskemu odboru, naj skrbi, da se bodo Pavšlarjeva posestva v Kranju, kakor tudi Predovičeva in Turkova prodajala pri dražbi na drobno, ker bi se v tem slučaju več izkupil.

Ant. Rojina želi pojasniti, ali je Megličeva posestva v Mostah na Goranskem njegovo ali last žene.

Dr. Oražen izpove, da je posestvo v Mostah Megličeva last ter je že zarubljeno.

Od strani članov se je nato zahtevalo pojasnilo, če so prepisi posustev članov na njihove žene ali koga drugega, veljavni, kar pa dr. Oražen zanika.

Glede soodgovornosti »Zadružne zveze« v Celju za polom »Glavne posojilnice«, je odgovoril dr. Oražen, da je to zadeva, o kateri morajo sklepati in odločevati juristi, oziroma sodišče.

Iv. Pust omenja, da je dobil neko anonimno pismo, v katerem se trdi, da je dr. Hudnik dal Lavrenčiču, ki ima sedaj tovarno za zaboje v Gradcu, denar. Ali ni mogoče, da je dr. Hudnik nalagal po ovinkih denar v razna podjetja, da bi si ga zagotovil?

Dr. Oražen odgovarja, da je bil Alojzij Lavrenčič najprej družnik žitne trdnice Lavrenčič & Domicelj. Ko je Meglič prevzel to trdnico, je imel Lavrenčič pri »Glavni posojilnici« 165.827 kron dolga. Nato je kupil Lavrenčič v družbi z dr. Hudnikom in Mauerjem graščino na Stajerskem. Stvari, ki jih je Lavrenčič uganjal, so bile naravnost nepošteno. In ko se je dr. Hudnik izpraševalo o njegovih vezvah z Lavrenčičem, ni hotel ničesar odgovoriti ter je samo dejal: »Lavrenčič je moja nesreča.« Sicer je pa proti Lavrenčiču že vložena tožba ter je sodno preganjan zaradi sleparije. Da je bila pri vsem početju čudna in nepoštena manipulacija, je gotovo. Lavrenčič vodi podjetje v Gradcu na ime svoje žene. Takrat, ko je izstopil iz kupčijske zveze v zadevi graščine, je dal takoj prepisati svoje imetje na ime svoje žene, ker je bržkone slutil, kako stvari stoje. Ta prepis pa ne bo držal.

Višnikar prosi člane, naj o vseh enakih slučajih obveste likvidacijski odbor, ki ne more vedeti vsega o razmerah posameznikov.

Dr. Oražen omenja, da se je likvidacijskemu odboru predbacila o razne nekorektnosti, in ga je celo dr. Eger napadel pri volivnem naroku. Likvidacijski odbor si ni svest nobene krivde. Mnenja je, da se volijo v likvidacijski odbor doseđanji njegovi člani ter se naprosi nadsvetnika Višnikarja, da sprejme zopet mesto v likvidacijskem odboru.

Deželni uradnik Klemenčič omenja, da bi bilo prav od strani likvidacijskega odbora zaradi pomirjenja občinstva, preden se voli zopet likvidacijski odbor, da da o svojem poslovanju še nekatera pojasnita. To bi bilo prav, da se razne glasove kategorično in oficijelno pobije. Predbaciva se v prvi vrsti likvidacijskemu odboru neprevidez, ker je ohranil prejšnje uradnike, ko je bila stvar že na jasnem o njih sokrivdi. Ali ni mogoče, da sta uradnika posojilnice manipulirala v uradu, ko je vodil poslovanje že likvidacijski odbor? Želi pojasniti: 1.) Če je likvidacijski odbor gotov, da ta dva uradnika nista mogla kaj manipulirati bodisi sebi v prid, bodisi svojim prijateljem. 2.) Ali je res, da si dovoljuje likvidacijski odbor tirjati od strank za opominjevalne dopise stroške, neprimerno visoke, namreč 2 K, oziroma 2 K 40 vin. 3.) Ali je res, da se je nadsvetniku Višnikarju za pot na Dunaj izplačalo brezprimerno visoke dijete. Pripominja, da vsega tega ne verjame, treba pa je to pojasniti, da se pomiri javnost. Ako se pojasni, glasuje tudi sam za zopetno izvolitev starega likvidacijskega odbora.

Dr. Oražen odgovarja, kar se tiče uradnikov, da so člani likvidacijskega odbora prepričani, da ima največ na vesti uradnik Rogelj. Odbor bi takoj odslovil uradnike, ako bi mogel. Poznal pa ni cele stvari, niti razmera posameznih članov do »Glavne«. Glede premoženjskih razmer posameznikov so mogli dajati najboljše pojasnila le uradniki. Vsak trenotek je bilo treba

vprašati: »Kaj je s tem človekom? Ali ima kaj ali nič.« Da niso mogli uradniki ničesar narediti, se je skrbelo. Članske pristopnice ter odpovedi pa se je takoj prvi dan dalo pod ključ in jih uradniki niso več dobili v roke. Dopoldne je bil v pisarni vedno nadsvetnik Višnikar, popoldne pa revident Miluš in on sam. Nastavili pa so v uradu tudi neko gospodično, zanesljivo uradnico, ki je imela izrečno nalogo da je nadzorovala uradnike, zlasti še, ako koga izmed likvidarjev za kak četrt ure ni bilo v uradu. Glede stroškov za opomine pa pojasni sledeče: Nekdo je dobil prvič opomin, kakor vsi in se ni zaračunal. Ker se pa ni zanj zmenil, se mu je doposlal drug opomin, ki pa se je zaračunal radi stroškov z 1 K ali 1 krono 50 vin. Sicer pa je preostanek v korist zadružnikov. Kar se tiče nadsvetnika Višnikarja, omenja, da likvidator po zakonu ni dolžan delati zastoj. Nadsvetnik Višnikar je bil na Dunaju 3 dni in 4 noči ali pa mogoče narobe. Ako se vožnja semintja račun na II. razreda 80 kron brez fajakarjev na Dunaju in razne stroške 120 K, ni to preveč za njegova opravila na Dunaju. Dalo se mu je pa na razpolago 300, račun pa je položil za 200 K.

Klemenčič omenja, da ni imel namena sumničati odbora, gre samo za to, da se stvar enkrat pojasni. Namena ni imel napadati, vendar pa je mnenja, da neobhodno potrebuje ni bilo, da se obrani uradnike. Ako se ni nič zgodilo, je dobro, če bi ra se kaj bi padla odgovornost na odbor.

Solicitor dr. Svigija, Hafe omenja, da je izvrševal rubežen pri Megliču in drugod, pa je dobil ravno najboljše informacije od Roglja, ki ve veliko. Nekoliko vesta tudi pove ati Norbert Kolischer in Johann Lea, uradnika pri dunajskem odvjetniku dr. Tauberju, ki sta menda zaslužila samo 80.000 K provizije pri graščini Dol in dunajskih hišah.

Nato se izvoli zopet likvidacijski odbor. Na mesto g. M. Bračiča, ker je izstopil, se izvoli trgovec Grobenk.

Dr. Oražen predlaga naj se naprosi nadsvetnika Višnikarja, da sprejme izvolitev v likvidacijski odbor le pogojno, ker pride v poštev kot upravitelj konkurzne mase. Sodšče je razpisalo nov volivni narok dne 7. marca. Ako se posreči, da bo Višnikar imenovan za upravitelja, odloži svoje mesto v likvidacijskem odboru. (Predlog je bil sprejet.)

Dr. Oražen nato omenja, da je faktičnega primanjkljaja 1.200.000 K, ako se posreči prodati Pavšlarjeve vodne sile in dr. Hudnikove hiše na Dunaju, kakor so bile sodno cenjene. Če tega ne bo, bo primanjkljaj seveda narasel. Nekateri člani so podpisali za izjave, da plačajo prosovoljno brez rubežni na vsak 5 kronski delež 1000 K. V slučaju, ako člani pokažejo dobro voljo, da plačajo podpisane vsote brez rubežni, kar je dražje, bodo tudi upniki raje čakali, ker bodo videli dobro voljo članov. Pozivlja člane, naj se s podpisni zavežejo, plačati prosovoljno na vsaki 5 kronski delež 1000 K, kar se vračuna.

Prebrala se je nato izjava, ki jo je tozadevno treba podpisati članom.

Po nekaterih manj važnih pojasnilih je katehet Smrekar predlagal, naj se izreče deželnemu zboru javna zahvala, ker je uvedel pomožno akcijo, kakor tudi načelniku S. L. S. dr. Ivanu Šusteršiču. Likvidacijski odbor naj se obrne na deželni odbor, da se ob piliki zopet spomni »Glavne posojilnice«.

Dr. Oražen omenja, da ga je dr. Šusteršič pooblastil izjaviti na očenem zboru, da bo storil vse, kar je v njegovi moči.

Predlog kateheta Smrekarja je bil nato soglasno sprejet. (Odobrovanje in živjio-klici.)

Nato se je pričelo podpisovanje garancijskih izjav, na kar se je oben zbor zaključil.

× × ×

Opomba uredništva: Priročujemo podrobnejše poročilo, da se javnost natančno pouči o »Glavni posojilnici«, katere polom so povzročili liberalni prvaki.

Juristinja graških magistratarjev.

Da graški magistrat ne zaostaja v »vestnem izvrševanju« ljudskega štetja za drugimi je samo ob sebi umljivo.

Kakor v vsakem nemškem mestu, so tudi graški magistratarji poslali po mestu celo tolpo števni komisarjev »revidir« števne pole. Nekteri teh gospodov so bili celo tako predrzni, da so si celo upali obdelovati slovenske visokosolce, da morajo vendar vpisati za svoj občevalni jezik nemščino, »da doch Graz a deutsche Stadt is«.

Razume se, da tukaj niso ničesar opravili, drugače pa pri slovenskih delavcih, kjer vemo, da so proti njihovi izpovedi in proti njihovi volji prečrtali pri »reviziji« slovenski občevalni jezik in napisali nemškega. Če se je posameznik branil in protestiral, ali je bil pa tiho, konečen rezultat je bil isti.

Seveda ni zavednim delavcem druga preostalo kot pritožba na magistrat. In nekaj takih pritožb je nesel pred kratkim tukajšnji slovenski jurist na magistrat. Prizadeti so bili lastnorčno podpisani in zahtevali popravek v števni polah. Takoj pokliče omenjenega jurista nek učen magistratski jurist k sebi in mu začne dokazovati, da se vendar ne gre za narodnost, ampak le za občevalni jezik in ta je vendar v Gradcu nemški. In bolj če mu je slovenski jurist dokazoval da lahko človek občejuje tudi v večih jezikih in da pa izpove za svoj občevalni jezik katererega božeželja katerega ima najraje, bolj je dokazoval magistratovec, da tozadevna ministerka odredba zahteva, da mora v kakem slučaju izpovedati ravno nemščino za občevalni jezik. Zakaj pa potem sploh povprašujejo! In ko je slovenski jurist vendar obstojal na tem, da ima sam prav in da lahko vsakdo napiše in izpove, kar hoče glasom omenjene odredbe, se je magistratovec začel celo sklicevati na najnovejši odlok ministerstva, ki opozarja oblasti, naj strogo pazijo da se bo upisal le občevalni jezik, katerega mora človek govoriti plošno, osobito v javnih lokalih n. pr. v uradih, šolah, gostilnah itd. in da se mora v smislu tega najnovejšega odloka v Gradcu upisati le nemški občevalni jezik in da bodo morali tisti, ki se pritožujejo, s pričami dokazati (To je interpretacija odredbe!) »mit Zeugen beweisen,« da je njihov občevalni jezik slovenski. Seveda natančnejšega, odkod in kedaj, ni mogel ali ni hotel o tem odloku nič povedati. Morda je to odlok takozvanega »Volksrat« ali pa »Südmarkministerium«?

Vsekako pa bi bilo dobro, da bi naši poslanci vprašali merodajne faktitorje, je li v resnici bil izdan, tak odlok: ali pa ni bil izdan ali pa vsaj ne tako izdan, ali smejo uradniki s fingiranimi odloki podpreti svoje neutemeljene trditve inzahteva oziroma ali smejo uradniki odloke ministerstva naravnost potvarjati, da opravčujejo svoje nepostavno postopanje?

Slovani prvotni narod v Evropi.

Major Žunkovič v Kromerizu je plod svojih dolgoletnih raziskovanj izdal v šesti izdan v knjigi pod naslovom: »Die Slaven, ein Urvolk Europas.« Založil jo je c. kr. vseučilišni knigar Jurij Szelenksi na Dunaju, I., Neuer Markt 8.

Da so Slovani prvotni narod v Evropi, dokazuje Žunkovič s tisoči krajevnih imen, o katerih se je prej mislilo, da so latinskega in nemškega izvora, pa so po Žunkovičevih nazorih pristno slovanska. Slovani se niso preselili v Evropo, temveč so tu od nekdaj doma.

»Od nekdaj že tukaj stanuje moj rod, če ve kdo za družga, pove naj onkod.«

Slovani so najstarejši narod v Evropi, pr bivali so po pokrajnah severnega do srednjeevropskega morja in od zaliva Biscaye in še čez azijsko ozemlje.

Na Francskem in Španskem prebivajo še sedaj ob Preneah Baski, ki so v najkrajšem sorodstvu s Slovani.

Nato je prvi opozoril Iv. Topolovek v svoji knjigi »Die baskoslavische Sprachinheit« (Dunaj, 1904.)

Slovani so prebivali povsod, kjer so sedaj Nemci. To dokazuje d. stvo, da je šel l. 1384. na Dunaju bilo bogoslužje v slovenskem jeziku. To se razvdi iz predgovora provoda. Durandus: »Rationale divinorum officiorum,« kate o je l. 1384. veliki spisal vojvoda Albert s kito. Kod ks s nahaja v dvorni knjižnici na Dunaju pod št. 2765 in 3045.

Kapucinški samostan na Dunaju tudi hrani še burso iz 11. stoletja, na kateri se nahaja staroslovanski napis.

Ljubljanski in kranjski meščani so ustanovili leta 1495. v Ahenu beneficij ter so tam vzdrževali slovenskega propovednika, dokaz, da jih je vezala verska in kulturna zgodovina na prejšnje svoje bivašče.

Iz tega je razvidno, kako daleč so bili razširjeni Slovani v Evropi, kar se da samo s tem razjasniti, da so tod bili prvotni prebivalci.

Kar Žunkovič trdi, to tudi dokaže. Njegova razlaga krajevnih imen je tako na avna, da se ji moramo čutili.

Mkalo bi nas podati posameznosti, pa prostor nam tega ne dopušča. Kdor se hoče resno baviti z idejami majorja Žunkoviča, priporočamo nabaviti si to knjigo, ki je vele

SVOBODOMISLICI NA ČEŠKEM.

Praga, 25. februarija. Zvezi svobodomislicev na Češkem namerava sklicati na 17. september t. l. kongres nemških svobodomislicev na Češkem. Nemška svobodomiselnica zveza je izdala oklice na vse one, ki se ne priznavajo k nobeni veri, naj ustanove svojo organizacijo. Namen te organizacije bi bil, doseči enakopravnost brezvercev v javnih službah, kakor tudi, da se otroke pod 7 leti ne vpše v nobeno konfesijo in izključi verski pouk iz šole.

Dnevne novice.

+ Nemške svobodomiselnice laži o dr. Šusteršiču. Nobena stvar tako ne boli judovskih liberalcev, kako to, da je cesar nagovoril načelnika naše stranke v delegacijah in pohvalil delovanje kranjskega deželnega zbora. Zato pa hočejo zdaj očrtniti dr. Šusteršiča, na čelu jim seveda najboljši prijateljica naše stranke »Neue Freie Presse«, ki objavlja včeraj daljši članek, ki mrgoli laži o naši stranki. Članek prične z lažjo, da so »klerikalci« metali obstrukcijo v kranjskem deželnem zboru smrdljive bombe po zbornici. Cel svet zna, da je metal smrdljive bombe liberalcev Turk. Sanja pa nadalje o odstopu kranjskega deželnega glavarja pl. Šukljeta, češ, da hoče postati dr. Šusteršič kranjski deželni glavar. To je čisto navadna izmišljotina orientalske »Prešine« domišljivosti. Iz navedenega se vidi, kakšnih lažljivih sredstev da se poslužuje »N. Freie Presse« proti našemu načelniku, kar dokazuje, kako da se ga ne boje samo slovenski, marveč tudi nemški liberalci.

+ Državnozbornske volitve. Vedno bolj se vzdržujejo trditve, da bodo državnozbornske volitve prihodnje pomlad. Češki agrarci so že pričeli s pripravi za volitve.

+ »Narodni Listy« dne 25. t. m. pišejo o velikem polomu »klerikalnega denarnega zavoda v Ljubljani«, ko poročajo o polomu — »Glavne posojilnice«. Če mislijo »Narodni Listy«, da bo krivda liberalcev pri tem polomu manjša, ako se lažejo, da je bil to »klerikalen« zavod, se jako motijo. Ta laž je pač zopet dokaz za žalosten nivo »Narodnih Listov«.

— Iz seje deželnega odbora. Deželni glavar naznani, da prideli referat o združništvu dr. Lampetu, ki naj rešuje dotične agende dogovorno s strokovnimi referenti dr. Peganom, dr. Zajcem in grofom Barhom. Dr. Lampe izjavi, da sprejme ta referat, ki ga hoče izvrševati v smislu deželnozbornskega sklepa. Vsled tega bo odložil svoja mesta v načelnstvu zadrug, da bo delal popolnoma neodvisno na vse strani. — V okrajni cestni odbor radovljiški se imenujeta Adolf pl. Kappus v Kamni gorici in Anton Gabrijelčič na Brezjah, v okrajni cestni odbor brdski pa Anton Cerar v Moravčah in Fr. Peterka v Koškoňah. Podpora se dovoli za vzdrževanje Vintgarja. Vladi se odgovori, da dežela prispeva k restavraciji baročnih skulptur v cerkvi na Golem. Na mleškarsko šolo na Vrhniki se sprejme prosilec iz Hercegovine. — Za mladinski oddelek na prisilni delavnici se sprejme nov statut. Gojenci se ločijo čisto od odraslih prisiljencev, dobe drugačno obleko in boljšo hrano in se določijo zanje vzgojevalni red. Pripravi se načrt za novo vzgojevalnico za zanemarjeno mladino.

— Izjava. Ko sem bil podpisani dne 5. oktobra 1910. na državnozbornski volilni agitaciji na Dolenjskem, zašel je v »Slovenca« dopis »Nov Orel« v Rihembergu na Vipavskem, v katerem se piše o g. Andreju Gabrščku: »Značilno za nivo liberalne stranke na Goriškem je njeno divjaštvo, s katerim se proslavljajo celo prvi voditelji. Nemški botegar in slovenski deželni poslanec Gabršček je na naravnost nesramen način insultiral v Prvačini Orle, ki so korakali k ustanovitvi rihemberškega Orla. Heil Fremdenverkehr Gabršček. Naša organizacija na Goriškem gre kljub vsem liberalnim nasilstvom krepko naprej.« — Za ta napad sem izvedel še-le, ko je g. Gabršček vložil tožbo in je bila izvršena hišna preiskava, sicer bi bil ta napad že prej obžaloval. Napad si je dopisnik popolnoma izmisli in popolnoma brez poviča napadel g. Gabrščka, ki se je takrat mudil v Ljubljani. Goloboko obžalujem tem potom, da se je tak neopravičen napad urinil v »Slovenca«, ga tem potom preklicujem in se zahvaljujem g. Gabrščku, da je odstopil od tožbe proti »Slovencu«. — Za uredništvo »Slovenca«: Ivan Štefe.

+ K. Gorenji izjavi. Ne morem si kaj, da ne bi nekaj opomnil k gorenji izjavi. Ta slučaj zopet kaže, kako greše nekateri dopisniki na zaupljivost in odgovornost uredništva. Vsak dopisnik naj bi se vedno sam vestno prepričal o resničnosti podatkov, katere poroča uredništvu. Tako bi že naprej izostali mnogi osebni napadi, ki so navadno le izbruh osebnih strasti in spletk in imajo le malokdaj stvarno podlago. Če bi se pri vseh dopisih vedno le mislilo, kako koristiti stvar in načelom, katera naj zastopa vsaka stranka, bi bile razmere v našem javnem in političnem življenju mnogo boljše. Prav bi bilo, da bi o tem, kako te razmere izboljšati, premišljevali vsi zastopniki javnosti, katerim je na tem, da se slovenska javnost dviga in ne ponižuje. Če tu združeni v povzdigo in moralno okrepitev Slovencev pošteno zastavimo svoje moči, bodo izrodki sami od sebe izginili in postali med Slovenci nemo-goči. Naj bi tudi naši domači politični nasprotniki o tem razmišljevali. Naše časopise gotovo ne bo proti poštenemu dogovoru, ki bo v sedanjih narodnih in gospodarskih krizah gotovo le koristni. — Ivan Štefe.

+ Tržaška N. D. O. priredi dne 18. marca t. l. v Trstu sestanek delegatov iz slovenskih in hrvaških dežel. Sestanek bo namenjen pogovoru o prenosu N. D. O. v »Jugoslovansko delavsko organizacijo«.

+ Avstrija redi gada na svojih prstih. V avstrijski delegaciji povedal je istrski laški poslanec Bartoli, da je prejel vojaško poveljstvo v nekem še neodrešenem našem mestu tri brzojavke iz Pulja, iz Trsta in iz Gradca, v katerih se je obveščalo dotično poveljstvo, da se izkrca na istrski obali 20.000 garibaldincev. Nadalje je pripovedoval da je več državnih uradnikov, ki obžalujejo, da morajo nastopiti proti mešanom, ker se ne morejo upreti volji vojaškega poveljstva. Policija, politične oblasti, sodniki in državni pravdniki zatrjujejo, da vojaške oblasti zahtevajo naj se uvede sodnijsko postopanje. Tako delegat Bartoli. Pred seboj imamo torej našeta dejstva, o katerih ne moremo drugega misliti ali so resnična, ali pa se jih je Bartoli sam izmisli. Če se je sam izmisli, če je vsa njegova trditev le laž, potem je jasno, koliko so vredna njegova izvajanja. Če pa je resnica, kar je Bartoli govoril? Kdo mu je dal te podatke! Če je torej vse gola resnica, kar je Bartoli navedel, potem stojimo pred žalostnim dejstvom, da c. kr. uradi izdajajo uradniško tajnost, da c. kr. uradniki prelamljajo prisego, da brzojavni uradi natančno pazijo na brzojavke, ki jih prejema vojaško poveljstvo, da državni uradniki, policija, politične oblasti, sodniki in državni pravdniki izdajajo stvari, o katerih bi morali molčati, a izdajajo jih prav tja, od kjer proti naši državi največja nevarnost. V taki luči se nam kaže to državno uradništvo. Kaj naj pričakujemo od njega v resnem trenutku? Se ne pravi podpisati tako uradništvo, gojiti gada na svojih prstih?

+ I. delavski tečaj. K I. delavskemu tečaju J. S. Z. so priglasile udeležence še sledeče naše organizacije: 20. K. s. izobraž. društvo Dobrova (4); 21. S. K. S. Z. Celovec (1); 22. K. s. izobraž. društvo Ziri—Dobračevo (1); 23. Kršč. soc. strokovno društvo Vevče—D. M. Polje (3).

+ Na čast udeležencem I. delavskega tečaja J. S. Z. priredi na prošnjo J. S. Z. »K. s. izobraž. društvo Selo-Moste« s sodelovanjem pev. zbora Katol. društva rokod. pomočnikov v Ljubljani v Rokodelskem domu dne 5. marca ob 6. uri zvečer pozdravni večer. Spored: Petje. Po dr. Kreku dramatizirana narodna pesem: »Snoč je bil lep večer.« Pozdravni govor: »Tri sestre«, igra v treh dejanjih. Spisal dr. Krek. Vstopnina: I. prostor 1 K, II. prostor 80 vin., III. prostor 60 vin., stojišča 30 vin. Udeleženci tečaja so vstopnine prosti.

+ Z ozirom na »Narodove« vprašanje z dne 24. t. m., kaj je z učno knjigo, ki jo spisuje klerikalni profesor Komatar v Kranju, pojasnimo »Narodovemu« uredništvu, da isto rabijo že od novembra v šentvidski gimnaziji. Prejel pa zanj ni nobenega predujema, čeprav je žrtvoval ogromno denarja za nakup znanstvenih del in si nakopal z dopustom le bolezen. Priporočamo »Narodovemu« uredništvu, naj si nabavi knjigo, ker je spisana na podlagi najnovejših in najboljših pripomočkov, ne pa zveržena s pomočjo raznih nemških učnih knjig.

+ L. D. Z. prosi g. visokošolce in druge, naj vrnejo knjige v najskrajnem času, da se knjižnica uredi. Tajništvo S. D. Z.

— Dreadnought »Cesar Franc Jožef I.« »Zeit« poroča, da dobi prvi dreadnought avstro-ogrsko mornarice

ime »Cesar Franc Jožef I.« Ko spuste pri avstrijski dreadnought v morje, se udeležijo slavnosti tudi cesar Franc Jožef I. z nadvojvodi in z nadvojvodinjami, s člani vseh treh vlad in z načelniki vojaških in civilnih oblasti. Zbrane bodo v Trstu tudi vse ladje avstro-ogrsko mornarice. Dreadnought se izpusti v morje najbrže meseca majnika.

+ Priporočljiv mož za konkurznega upravitelja »Glavne« posojilnice. Piše se nam: Prizadeti krogi si zelo belijo glave radi konkurznega upravitelja. Nekje na Gorenjskem biva izvrsten konkurzni upravitelj, vodja liberalne stranke v dotičnem mestu, ki bo pol zastoj, pol za denar upravljaj posle upravitelja in varoval z vso mu lastno energijo koristi upnikov. Naslov pove uredništvo »Jutra«.

— Naša mornarica. V nedeljo 26. t. m. je od lula eskadra iz pulske vojne luke v inozemstvo. Eskadra bo križarila v Sredozemskem morju in bo pri tem obiskala tudi več grških in turških pristanišč. Eskadri bo poveljeval kontraadmiral pl. Kunsti in jo bodo tvorile Nj. V. vojne ladje: »Nadvojvoda Fran Ferdinand«, »Radetzky«, »Nadvojvoda Ferdinand Maks«, »Cesarica Marija Terezija«, »Reka« in »Velebit«. Kakor je iz navedenih jednot razvidno, se bodo letošnjega inozemskega potovanja udeležili tudi naši dve najnovjši in najmočnejši vojni ladji »Nadvojvoda Fran Ferdinand« in »Radetzky«. Tako častno klet letes se naša vojna mornarica ni nikdar reprezentirala naše države v inozemstvu, ker se je morala vsakokrat posluževati le mnogo manjših vojnih ladij. Eskadra se bo mudila v inozemstvu približno šest tednov. Ko se bo vrnila zopet v domače vode, vršili se bodo manevri ob dalmatinskem obrežju. — V vojnem arzenalu bo v malo dneh gotova najnovejša ladjedelnica. Ta je dolga 180 m in 30 m široka. Urejena in preračunjena je za najnovejša zgradba naše vojne mornarice tako, da se bo v njej zgradil naš 3. dreadnought.

— »Dijška kuhinja v Celju« ima svoj izvanredni občni zbor v nedeljo dne 5. marca t. l. ob 11. uri dopoldne v posojilnični dvorani »Narodnega doma« v Celju.

— Iz Dobropolj se nam poroča: Drugi gospodinjiski tečaj seje otvoril v nedeljo dne 18. t. m. pri nas v šoli. Izmed velikega števila oglašanih deklet je bilo sprejetih 22, ker za večje število ni prostora. Voditeljica tečaja je gospd. Ema Petsche. Tečaja se udeležujejo učiteljci gospd. Odlaškov iz Kamnika in gospd. Jakličeva iz Besnice. Ob otvoritvi je gosp. župnik Ramoveš razložil dekletom namen tečaja in je naročil dekletom, da morajo biti pridne in ubogljive. Potem sta spregovorila še posl. Jaklič in učiteljica tečaja. V ponedeljek je bila sv. maša in nato se je pričel reden poduk.

— Poročila se je gospodična Evelina Valentica, hči nadučitelja v poklju s gospodom Josipom Spillerjem, c. in kr. nadporočnikom v rezervi in voditeljem c. kr. obmejne policijskega komisariata v Krmini. — Poročil se je z'darski mojster gospod Anton Melink iz Višnjevika z gospodično Minko Peterman.

— Umrl je gospod Juraj Štruncelj, c. kr. sodni svetnik v pok., v 72. letu starosti, v Petrovi vasi pri Črnomlju. Pogreb bo v sredo, 1. marca, ob 9. uri dopoldne iz Petrove vasi na pokopališče v Tuševem dolu. — R. I. P.

— Rop v kapucinski cerkvi na Reki. Opetovano predkaznovani Šimen Podlipnik, ki je v noči 29. junija 1910. uropal v kapucinski cerkvi na Reki z altarja lurske Matere božje mnogo dragocenosti in je napadel in ranil v Mariboru zasledujočega detektiva Foteca ter težko ranil policijskega psa Luxa, je bil v Mariboru obsojen na pet let težke ječe.

— Nov hrvaški zrakoplovec. Fr. Lovrenčič, poznat biciklist, avtomobilist in sanjkač, se je začel baviti z aviatiko. V družbi z g. Merčepom (sodrugom Rusjanovim) sestavi nov zrakoplov, s katerim se hoče udeležiti zrakoplovne tekme med Berlinom in Dunajem.

— O g. Milanu Žnidaršiču se poroča, da niso resnične vesti »Grazers Tagblatt«. Poroča se, da je na kupčijem potovanju za svojega tasta g. Friderika Skušeka v Metliki.

— Samoumor radi bolezn. V Šmartnem pri Kranju se je ustrelil včeraj pop. J. Novak zaradi prehudih bolečin v roki, katere mu je prizadejala ena rana (vseklina) na prstih. Zdravil ga je en kmet iz iste vasi. Zadnji čas je zelo pil žganje in je baje le-to indirektn vzrok smrti.

— V Zalogah so šele lanske jesen dovršili vodovod in so že to zimo brez vode, ker je počila ena cev. Popraviti pa nikogar ni, akoravno so vaščani že na vse strani prosili, da bi jim kdo vodovod popravil.

— Vojaška godba c. kr. 17. pešpolka v Celovcu je igrala tudi pri lovskem plesu v Podkloštru, ki ga je priredila »Südmarka«. Slovenskim nedolžnim,

nepolitičnim društvom je pa odpovedala svoje sodelovanje!

— Iredentovske demonstracije pri tržaškem korzu. Včeraj so imeli v Trstu predpustni korzo, ki je bil pa silno slab. Občinstva je bilo sicer mnogo, a mask skoro nič, kar jih je pa bilo, so bile tako raztrgane in razcapane, da je bil to pravi škandal. Iredenta je seveda tudi to priliko porabila za svojo demonstracijo. Namesto konfetija so na mnogih krajih metali male papirčke, na katerih je bila trikolora italijanskega kraljevstva. Ves Trst je bil natlačen s takimi listki.

— Umrla je v Domžalah blaga mati Ana Tičar, stara 90 let. N. v m. p.!

— Štefka natakarijev. V Splitu stavkajo natakariji vseh ondotnih kavarn in gostiln.

— Izid ljudskega štetja za politični okraj Postojna. Postojna ima 1985 (prej 1719) prebivalcev, občina Postojna 3862 (3635); Šent Peter 402 (302), občina Šent Peter 3191 (2893); Slavina 423 (417), občina Slavina 1928 (1854); sodni okraj Postojna 13.476 (13.069) prebivalcev. Senožec 753 (prej 820) prebivalcev, Hrenovce 213 (236), Razdrto 256 (274), Hruševje 240 (232); občina Hrenovce 2220 (prej 2684) prebivalcev; sodni okraj senožec 4902 (5536) prebivalcev. Občina Vipava 1428 (1472), sodni okraj vipavski 12.407 (12.085) prebivalcev. Obč. Trnovo 3581 (3315), obč. Ilirska Bistrica 877 (693), obč. Knežak 2755 (2518), obč. Jablanica 2179 (1894); sodni okraj ilirsko-bistriški 12.036 (11.228) prebivalcev. Ves politični okraj Postojna 42.821 (41.912) prebivalcev. — Opaža se, da narašča izseljevanje tukajšnjega kmečkega prebivalstva, zlasti iz gorskih vasi v primorska mesta Trst, Reko itd.

— Občinski odbor v Ajdovcu je izrekel v svoji seji dne 15. februarja t. l. za naklonjeno zgradbo nove ceste iz Ajdovca proti Žužemberku najiskrenejšo zahvalo veleslavnemu deželnemu odboru, vsem poslancem S. L. S. kakor tudi načelniku okrajnega cestnega odbora v Žužemberku.

— Najden brevir. V Šmartnem ob Savi je nek deček našel na njivi poleg ceste, ki pelje iz Ljubljane skozi Hraslje, oziroma Šmartno proti Sv. Jakobu popolnoma nov nepoškodovan brevir, pars verna, mehlinske izdaje. Iz zaznamkov v brevirju sklepam, da ga je dotični duhovnik izgubil okrog 17. maja v binokostni oktavi l. 1910. Kdor si pripisuje kako pravico do brevirja, naj se oglasi pri šentpeterskem kaplanu g. J. Petriču, kateremu je šele sedaj izročil brevir deček, ki ga je našel koj v tistih dneh.

— Lega reč! Kdor ima s soljo opraviti, je dostikrat lahko opazil, koliko raznih smeti in nesnage je v morski soli. No, morda si kdo misli, da se temu pač ne da pomagati in da je sol že pri nabiranju taka. Temu pa ni čisto tako, marveč se gode s soljo druge stvari. Ravnokar zopet piše dubrovniška »Prava Crvena Hrvatska« o nezaslišanih razmerah pri vkrcavanju in izkrcavanju soli na ladjah. Tu hodijo težaki z umazanimi nogami bosi ali v nogovnicah po soli kakor po ulici! Da, priče so že potrdile, da se v sol tudi pljuje! Nič boljše pač ne bo v skladiščih. To so nezaslišane svinjarije in je pravi škandal, da se v današnjem veku, ko se higijena na vseh straneh poudarja, še kaj takega godi, in to pod državno kontrolo. Ali res ne bo drugače? Občinstvo prav stori, ako morsk sol prekuha in prečisti predno jo rabi v kuhinji.

— Zaslišana priča se priznala za krivca. V Brvarjevi gostilni v Toplicah je nastal med zbranimi fanti prepri, pri katerem se je najbolj odlikoval z izzivanjem in rogoviljenjem z nožem steklobrusar Janez Janežič. Pri nastalem pretepu je nekoč udaril po luči, trije fantje so izkušali ubežati v vežo, medtem ko sta dvem drugim Janežič in Šimen Murko prestregla pot. Janežič je z nožem sunil fanta Karola Rengamina od spredaj, v hrbet in levo roko ter ga lahko poškodoval. Kot priča zaslišani Šimen Murko je pri razpravi priznal, da je on tisti, ki je Jožefa Vidergarja z nožem v hrbet sunil. Zaradi tega priznanja se je proti njemu uvedlo kazensko postopanje. Janežič je bil obsojen na tri tedne zapora.

SOCIALNO-DEMOKRAŠKA INFAMIJA PROTI SVETEMU OČETU.

V italijanski zbornici se je osmelil socialnodemokraški poslanec Podrecca napasti svetega Očeta, češ, da se vtiho-taplja v Vatikan vino in čokolada. Italijanski finančni minister je pa zavrnil sodruga, češ, da ne gre kontrolirati Vatikana z ozirom na visoko, častivredno papežovo stališče in da Vatikan finančni upravi redno pravočasno naznanja uvoz raznih potrebščin. Socialni demokrati so torej zopet za eno bla-mažo bogatejši.

Ljubljanske novice.

Ljubljana pod drobnogledom. V par dneh izide nov zvezek Aleševčevih spisov oziroma 14. zvezek »Ljudske knjižnice«, ki obsega izredno zanimive Aleševčeve Ljubljanske slike, v katerih nam predstavlja naš pisatelj v posebni šalji - satirični obliki vse Ljubljanske stanove, kakoršni so bili v takratnih razmerah. Tudi naslovna slika dobro karakterizuje pisateljev namen: Brenčel z Aleševčevim obrazom se dvigne visoko nad Ljubljano in opazuje iz zračnih višav z daljnogledom iz katerega švigajo ostre pušice vrvenje in drvenje v beli Ljubljani. Knjiga je ne samo za Ljubljance, temveč za zdravega humorja. Kadarkoli jo vzameš v roke, vedno najdeš v njej novo misel, ki ti mora razjasniti še tako mračno lice. »Ljudska knjižnica«, ki izhaja v zalogi Katoliške bukvarne nudi že lepo izbiro krasnega pripovednega blaga: Povest iz Neronove dobe »Dekle z biseri«, ki je izšla kot 13. zvezek »Ljudske knjižnice«, — po svoji prekrasni vsebini ne zaostaja za drugimi svetovnimi romani iz prvih časov krščanstva, kakor so »Quo vadis« in »Benhur«; 12. zvezek »Ljudske knjižnice«: »Iz dnevnika malega poredneža« nudi bravcu, ki se hoče pozabavati nepopisljiv užitek; 9., 10. in 11. zvezek »Ljudske knjižnice«, ki nam opisuje Aleševčeve likanje, pa so zasoljeni z nedosežnimi domačimi dovtipi tega pisatelja. Tudi vsi poznejši zvezki imajo svoje posebne vrline in prednosti. Vsak zvezek je zase celota in se za se dobi, želeči je pa, da si pridobi »Ljudska knjižnica« prav mnogo rednih naročnikov.

Ij Poraz socialnih demokratov. Pri današnji volitvi v odbor bolniške blagajne v tobačni tovarni so zmagali kandidati in kandidatkinje slovenskega krščansko-socialnega delavstva, ki so dobili od 1642 do 1679 glasov, socialni demokratje pa so dobili 373 do 380 glasov. Straja zavednemu slovenskemu delavstvu!

Ij Načelstvo »Jugoslov. Strok. Zveze« javlja, da bo imel odbor jutri, dne 28. februarja t. l. ob 6. uri zvečer v posvetovalnici Zadružne Zveze, Dunajska cesta št. 32, II. n. svojo sejo. Glede na velevažen dneven red se pričakuje polnoštevilna udeležba.

Ij Društvena statistika v Ljubljani leta 1910. V minoletem letu je bilo v Ljubljani 275 društev, ki so imela 111.993 članov, dočim je bilo leta 1909 samo 255 društev s 94.784 člani. Prirastek znaša torej 20 društev in 17.209 članov. Slovenskih društev je bilo 229, ki so imela 105.956 članov; vsako društvo je štelo tedaj povprečno 462 članov. Nemških društev je bilo 46 s 6037 člani; vsako nemško društvo je imelo torej povprečno po 136 članov. Vsa Ljubljana je tedaj povprečno član treh društev! Od skupnega števila društev pripada na slovenska društva 83 odstotkov, na nemška 17 odstotkov; od skupnega števila članov pa na Slovence 94,6 odstotka in na Nemce 5,4 odstotka. V splošnem je število društev narastlo za 7 odstotkov, število članov pa za 15,5 odstotka. — Iz navedenih števil je razvidno, da je v Ljubljani od leta do leta živahnejše društveno življenje.

Ij K poročilu o dr. Zajčevem govoru moramo pojasniti, da se številke o umrljivosti nanašajo na tisoč prebivalstva, ne pa na sto, kakor stoji v poročilu, ker je znano, da se umrljivost vedno izraža v pro mille.

Ij Pevski zbor »Ljubljane« jutri večer (pustni torek) nima vaje. Redne vaje se vrše za mešan zbor torek (1) in sobota (2), za ženski zbor sam v četrtek, za moški zbor sam pa v petek. — Zborovodja.

Ij Uboj na Karlovski cesti pred porotniki. Na zatožni klopi sedi 28 let stari France Novak, pristojen v Mokronog, pekovski pomočnik v Ljubljani, ker je dne 20. decembra lanskega leta ubil 31 let starega brezposelnega pekovskega pomočnika Valentina Schwitza iz Podvinice. Novak priznava, da je kritičen dan pri hlevu Kozlerjeve vile ubil Schwitza. Nadalje navaja, da je kot triletni otrok padel doma s hodnika in priletel z glavo v neki hlod ter se nad čelom hudo pobil. Trdi, da čuti danes posledice tega padca. Če malo več pije, čuti na glavi, kjer se je pobil, hudo vročino ter se mu v glavi vrti. Valentina Schwitza je poznal na videz že eno leto. Navaja, kako ga je nekoč Sschwitz v Mačkovi gostilni zmerjal. Nekaj dni potem je ravno v tej gostilni igral s Schwitzem ter izgubil par kron. Takrat se nista skregala. Od tedaj do usodne dne nista bila več skupaj. Dne 20. decembra pa je prišel Novak v Babičovo klet na Dolenjski cesti, kje je bil tudi Schwitz, ki je bil zelo pijan in ki mu je s pestjo zažugal. Uro

pozneje ga je srečal zopet na mostu Gruberjevega kanala, kjer je Schwitz začel psovati Novaka. Umevno je, da mu ni ostal dolžan psov. Pri Kozlerjevi vili je vrgel Schwitz Novaka v železno ograjo, slednji je pobral kamen in z njim svojega nasprotnika udaril nad tilnikom. Nato sta se sprijela ter je Novak vrgel Schwitza ob tla. Šla sta še k hlevu Kozlerjeve vile, kjer se je Schwitz vrgel v slamo. Došli hlapec Felicijan jima je prepovedal tamkaj ležati, na kar je Novak odšel. Pri trafiki nazpet opozoril Novaka, naj tovariša spravi proč. Sel je res k hlevu, začel tresti Schwitza in mu pomagal na noge. Schwitz pa je začel psovati; pljuvala sta si drug drugemu v obraz ter se držala skupaj. Končno sta oba padla. Obtoženec pravi, da je Schwitz začel grabiti po vozu, ko sta vstala, na kar je skočil k sprednjemu koncu voza, vzel vago, ki je slonela pri sprednjih kolesih ter ga z njo udaril po strani glave. Schwitz se je jel opotekati, napravil je še par korakov ter padel. Na tleh ležečega je še enkrat ravno na isto mesto udaril kot prvič, nato je usodepolno vago obesil na neki voz. Obdolženec pravi, da je bil tisti večer res nekaj pijan, ne pa toliko da ne bi bil vedel, kaj da dela. Nato so se zaslislale kot priče pekovski pomočnik Fr. Markič, hlapec Jakob Kos, mestni stražnik Anton Hudnik, hlapec Anton Felicijan, mestni stražnik Franc Perne, Karol Žužek, pekovski mojster, ki so izjavili o podrobnostih groznega prijančevega dejanja. Obdolženec pripomni, da ga je, ko je še živino pasel, na paši navadil neki pastir na žganje-pitje. To mu je prišlo tako v navado, da je kot otrok sv. Nikolaja prosil, naj mu žganja prinese. Vsi porotniki so se izrekli za krivdorek obtoženca. — Sodišče ga je obsodilo na 3 leta težke ječe. Oče ubitega se pa s svojo tirjatvijo za plačao mesečne rente po 8 K na mesec zavrne na civilno pravno pot.

Ij Veliko predpustno zabavo priredi jutri, na pustni torek zvečer v veliki dvorani »Uniona« ravnateljstvo »Uniona«. Sodeluje Slovenska Filharmonija. Vstopnina 1 K, maske 60 vin.

»Klub slov. amater-fotografov« v Ljubljani naznanja vsem svojim članom, da namerava prirediti v majniku prvo splošno amatersko razstavo. Razstave se lahko udeleže samo društveni člani z najrazličnejšimi predmeti. Odbor si bode prizadeval, da dobi razstava enotno lice, kjer bodo lahko našli vsi različni sujeti in vseraznovrstne tehnike svoj prostor. Odbor bo tudi skušal, da poda prva razstava kolikor mogoče popolno sliko razvoja amater-fotografske umetnosti na Slovenskem. Opozorjamo torej že sedaj vse člane društva, naj se začnejo pripravljati za prvo razstavo, s katero hočemo dokazati javnosti, da smo na tem polju važen faktor, s katerim je treba računati.

Ij Čitalnica »Muzejskega društva za Kranjsko«. Odbor »Muzejskega društva za Kranjsko« je izvršil vse potrebne priprave, da postanejo bogati zakladi, ki jih ima društvo na različnih publikacijah, posebno zgodovinskih in prirodopisnih dostopni za vse društvene člane in po njih vpeljane goste. Dne 2. marca 1911 odpre namreč društvo svojo čitalnico: Čitalnica »Muzejskega društva za Kranjsko« je odprta dvakrat na teden, v dobi velikih počitnic pa samo enkrat na teden. Sedaj je čitalnica odprta vsak torek od 2—4, vsak četrtek od 4—6 popoldne. Pristop imajo člani in po njih vpeljeni gostje. Društvo dobiva v zameno od 109 znanstvenih društev 116 publikacij.

Ij Vihar v Ljubljani. Včerajšnje jutro je bilo menda izmed vseh letošnjih najkrajše. Bil je skoro do večera pravi spomladanski dan. Popoldne je sicer jel pihati precej močan veter, ki pa ni zadrževal mestnega občinstva, da bi ne bilo pohitelo v prijetno naravo. Proti 8. uri zvečer je pa nastal hud vihar, med katerim je padal dež, pomešan z »babjim pšenom«. Vse je drlo v zavetja, vihar je pa butal z vrati. Šipe pri oknih so žvenketale, dreve se je šibilo, opeka pa je s streh padala na tla. Tudi nekaj napisov je vihar poškodoval. V šolskem drevo-redu je vihar razmetel mesarske stojnice, ponekod pa pri hišah naslonjeno domače orodje. Kmalu pa se je poleglo in nastal je zopet miren večer.

Ij Novo manufakturno trgovino na Starem trgu št. 1 (prej bazar) v Ljubljani otvorita gg. Jesih & Windischer ta teden. Ker sta oba zavedna narodnjaka in veščaka v svoji stroki, jih slavnemu občinstvu kar najbolj priporočamo. Trgovina je povsem nanovo preurejena in bo v zalogi vedno najnovejše modno blago po zmernih cenah.

Ij Dotični, ki je zamenjal oziroma vzel včeraj zvečer v restavraciji hotela Union črno-modro zinsko suknjo,

naj jo nemudoma nazaj prinese, drugače se bo sodnijsko proti njemu postopalo.

Šlajerske novice.

š Blisk in grom meseca februarja. V Mariboru in okolici je bil v nedeljo 26. februarja proti večeru velik vihar. Med gromom in bliskom je padala v dežju tudi redka toča.

š Mož in žena nevarno poškodovana pri požaru. V soboto dne 11. t. m. ponoči je izbruhnil požar v hiši in gospodarskih poslopih posestnika Ivana Divjaka in njegove žene Ewe v Andreicah, šentlenartskem okraju v Slovenskih Goricah. Oba zakonska so zbudili iz spanja sosedje, ko je bilo že vse v plamenih. Dobila sta tako hude opekline, da so jih še isto noč prevideli ter odpeljali drugi dan v radgonsko bolnišnico, kjer je žena v torek umrla. Posestnik Divjak bo bržkone okrevljal. Kako je požar nastal, ni znano.

š Morilec Klobasa, ki je meseca januarja t. l. s sekiro zavrtno umoril v Jarenini posestnika Dankota in ga oropal denarja in ure, pride pred mariborske porotnike že pri prvem porotnem zasedanju meseca marca.

Razne stvari.

Ljudsko štetje in nazadovanje kmečkega stanu. Iz dosedaj znanih izidov ljudskega štetja se more razvideti, da pravzaprav kmečko prebivalstvo splošno povsod nazaduje. Mesta postajajo vedno večja, vasi pa vedno manjše. Velik del kmečkega prebivalstva se izseljuje v mesta in trge, da bi si lažje služil kruh. Da je tako upanje navadno goljufivo, je znano, kljub temu pa izseljevanje v mesta ni manjše. V takih razmerah je pričakovati, da bo izkazala statistika v nekaterih deželah komaj 50 odstotkov kmečkega prebivalstva, medtem ko ga je bilo pred 20 leti povprečno še 60 odstotkov. Treba je resno misliti, kako bi se omejilo izseljevanje kmečkega prebivalstva z domače grude, kajti brez močnega kmetijskega stanu država nima zadostnih življenskih sil.

Podraženje kave v Pragi. Praški kavarnarji so nameravali podražiti kavo. Ker pa so istočasno zahtevali združeni kavarniški uslužbeni zvišanje plač, so sklenili kavarnarji, da za enkrat ne podraže kave.

Nevesta streljala na ženina. Iz Čikage se poroča, da je neka mlada dama, Ana Pearson, streljala na oficijelnega fotografa geometričnega merilnega urada, Smitha, ko je ta ravno stopil iz svoje fotografske temnice. Ko je na strele prihitelo več oseb, je dama skočila v temnico ter zaklenila duri za seboj. Več policajev je udrlo vrata, v tem trenutku pa je Pearsonova oddala iz revolverja več strelcev ter ranila enega stražnika. Napadalko so aretovali. Dognalo se je, da je bil Smith njen ženin, a jo je zapustil.

Grozna družinska drama. Iz Vratislave poročajo, da je v Waldenburgu prerezal ponoči ženi in Leuschneru britvejo pravo svoji ženi in trem otrokom skoro do hrbtenice in nato še sebi. Kaj je bilo vzrok temu groznemu činu, se ne ve.

Telefonska in brzojavna poročila.

PROTI PROTEKCIJI MAŽAROV.

Budimpešta, 27. februarja. Vojni odsek avstrijske delegacije je danes imel v razpravi resolucijo krščanskih socialcev, kateri je predlagal po njihovem sklepu poslanec Draler, ker je mornariški poveljnik glede dobav se enostransko na škodo avstrijske industrije pogodil s Mažari. Odsek je resolucijo soglasno sprejel, zahteval, naj se pri dobavah nič ne izpreminja na enostransko korist Mažarov, da se ne sme postopati v tem oziru brez vednosti avstrijske vlade in delegacije. V resoluciji se zahteva, da se mora prihodnjemu zasedanju delegacij predložiti zapisnik, komu so bila dela oddana, da se tako vidi, ako se je enostransko postopalo. Formalno je avstrijska delegacija sklepala, meritedno bodo pa imeli prav Mažari.

FERREROVA ULICA V TRSTU.

Dunaj, 27. februarja. Upravno sodišče je v zvezi s pritožbo tržaške mestne občine radi prepovedi imenovanja ene ulice v spomin Ferrerove smrti za »Ulica 20. septembra« sklenilo, da v tej stvari ni kompetentno.

NEMCIJA STAVILA SREBRI ULTIMATUM.

Belgrad, 27. februarja. Med nemškim poslanikom pl. Reichenau v Belgradu in srbskim vojnim ministrom

polkovnikom Gojkovičem je nastal spor, ki bo povzročil, da najbrže odstopi srbski vojni minister. Spor je povzročila izjava srbskega vojnega ministra Gojkoviča, ki je rekel, da se je zanimal za dobavo gorskih baterij pri tvrdki Krupp nemški poslanik pl. Reichenau, ker je njegov brat uslužben pri konkurenčni tvrdki Erhardt. Na intervencijo nemškega poslanika je nato izjavil srbski vojni minister v skupščini, da ni nameraval sumničati nemškega poslanika. Nemški poslanik je pa izjavil, da se ne zadovolji s podano izjavo. Če bi srbska vlada njegove zahteve ne vpoštevala, nastopi Nemčija najodločneje in ni izključeno, da prekine diplomatske zveze s Srbijo. »Kölnische Zeitung« poroča, da je stavil pl. Reichenau srbski vladi ultimatum. Srbska vlada je sklenila ta spor poravnati tako, da danes srbski vojni minister odstopi.

FRANCOSKA MINISTRSKA ERIZA.

Pariz, 27. februarja. Po pogrebu vojne ministra danes izroči Briand demisijsko celokupnega ministrstva. V novem ministrstvu ne bo nobenega dosedanjih ministrov. Novo ministrstvo bo sestavil Delcasse ali pa postane Delcasse mornariški minister. V kabinetu bodo zastopane razne stranke in pri-deta v novi kabinet tudi Berteaux in Millerand.

UPOR TURŠKIH VOJAKOV.

Carigrad, 27. februarja. Vojaki baterije, ki je bila namenjena v Jemen nad uporne Arabce, so se uprli ter se niso hoteli vkrcati na ladjo za prevoz preko Bospora. Zborni poveljstvo je ukazalo pehoti obkoliti Jildiz-Kiosk, da kaznuje upornike ter je obvestilo prebivalstvo, naj se ne boji, ako čuje ponoči strele.

NESREČE NA MORJU.

Carigrad, 27. februarja. Parnik »Diada«, na katerem je bilo 892 potnikov, med njimi 600 romarjev, se je severno od Diade potopil. Velik del potnikov je utonil.

Trst, 27. februarja. Brzoparnik avstrijskega Lloydja »Princ Hohenlohe«, ki je vozil v Kotor, se je pri Lošinju nasedel na plitvino. 90 potnikov so sprejeli parniki, ki so prihitali na pomoč.

POVODNIJI V TIFLISU.

Tiflis, 27. februarja. Reka Rion je prestopila bregove ter preplavila na nekaterih krajih železniške nasipe meter visoko. Železniški promet v okrajš Kutais je ustavljen. Transkavkaška in vladikavkaška železnica ne sprejema blaga, namenjeno v pristanišča ob Črnem in Kaspiškem morju.

TAJNA TISKARNA REVOLUCIJO-NARJEV ODKRITA.

Peterburg, 27. februarja. Tukajšnja policija je odkrila tajno tiskarno nekega revolucionarnega dijaškega društva ter zaplenila oklice, v katerih se pozivlja delavce, naj se pridružijo dijaški stavki. Policija je veliko dijakov aretovala.

Žensivo v hlačah.

Resnično in ne samo simbolično. Najnovejši ukaz kraljice Mode, ki iz Pariza s svojim žezlom ves svet za nos vodi, je ta, da morajo ženske obleči hlače — ne sicer mozeve, ampak vendar — hlače. Predpisane so za soareje, salon in ulice; da pa si bodo osvojile tudi pravico v kuhinji in sploh doma, ni dvomiti.

Kodr nima veliko stika z modnim svetom ali vsaj časopisjem, ta se bo pač prijel za glavo in se čutil, kako je Moda — pa naj bo še trikrat Moda — mogla naenkrat kaj tako nezaslišanega spraviti v svet. Toda ta reč ni tako nova, kakor bi kdo mislil. V Ameriki so emancipiranke že pred mnogo leti uvedle ali vsaj skušale uvesti modo, ki se zdaj iz Pariza razglaša za »najnovejšo«. Ameriške emancipiranke tedaj sicer niso prodrle na celi črti, a na polju športa: jezdarenja, kolesarenja itd. in v turistiki so se pa hlače izkazale za jako praktične in so stale trajno v rabi. Seveda pa vlad tega ni bilo še treba, da bi se hlače za ženski svet kar vsesplošno uvedle, saj tudi moški v vsakdanjem življenju ne hodijo v okovanih čevljih in drugi lovski ali športni opravi. In res je bilo nekaj drugega vzrok novi modi. V pariških svetovnih modnih kovačnicah so se namreč pred dvema leti jako vrezali z uvedbo kril, ki so bila spodaj tako ozka, da ženska v njih nikakor ni mogla človeško hoditi, marveč je po kurje stopicala. Ako pa je hotela višje stopiti n. pr. v voz, je pa morala krilo vzdigniti. Ta moda je bila že iz praktičnih ozirov tako nemogoča, da si nikakor ni mogla osvojiti mesta v ostalem svetu. Na Dunaju se je tu in tam kaka dama osokolila in se

Dne 2. marca t. l.
se otvori
na Starem trgu 1
(prej bazar)

nova manufakturna trgovina

JESIH & WINDISCHER

na kar slavno občinstvo iz mesta in dežele vljudno opozarjava in se priporoča za mnogobrojen obisk.
Z velespoštovanjem
JESIH & WINDISCHER.

v takem zadržanem žalju pokazala na ulici, toda spremljali so jo takoj tako zasmehljivi in posmehljivi obrazi, da se je požurila v najbližji avto in pobegnila domov. Tako vsaj pripoveduje v »Zeit« šef velike dunajske modne tvrdke Seepold.

Jasno je bilo torej da treba reforme in zdaj so pariški modni »umetniki« padli v drug ekstrem: prej so ženskam zvezali noge v vrečo, sedaj so jim pa dali popolno prostost, odvzeli so jim krilo in jih obdarili s hlačami! Parižanke so glasom časniških vesti z velikanskim veseljem pozdravile to novo modo. Seveda se pa za to modno senzacijo zanima tudi ves ostal modni svet in zastopniki raznih modnih tvrdk in ateljejev drve v Pariz, da so dijo in presodijo z lastnimi očmi. Gori imenovani šef dunajske tvrdke Maison Seepold & Co. je bil tudi že v Parizu in si stvar ogledal, a je mnenja, da se tudi ta moda na Dunaju in zato seveda tudi v provinci ne bo vdomačila, ker je premalo decentna. Le v športnih krogih bo radi praktičnosti najbrže popolnoma vrodila in potem ne bo dolgo, ko bodo na tem polju ženske nosile prave moške hlače.

Sedanji modni ženski hlačni sivori (ali nestvori?) so namreč le še nekoliko krilu podobni, ker so zelo nabrani in široki. Segajo različno nizko; do čevljev ali pa tudi višje, da se vidi še nekaj nogavic. Spodaj so zadržane k nogi, zaključuje pa jih lahko široka volanta. Čez te pantalone pride lahko zgornje oblačilo — različno dolgo in različnega kroja. Lahko sega do gležnjeve in tako pokrije hlače. Tudi razporki so različno dolgi, spredaj ali na straneh. Nekateri imajo razporek do pasu in pri teh so hlače seveda popolnoma vidne, druge so bolj sramežljive in imajo le kratek razporek, tako da je spoznati hlače le spodaj in pri hoji. Sploh je puščeno domišljiji in spretnosti šivilj in različnemu okusu ozir. neokusu posameznih dam najširše polje za udejstvovanje. Isto velja za čevlje, ki bodo s to modo naredili dobro kupčijo, ker ostane noga nepokrita in si bo zato treba izmisliti novih oblik in okrasov za čevlje. Še širše polje pa seveda hlačno krilo ali krilaste hlače ali hlačasto krilo, francosko »Jupes-Pantalons« — odpira — karikaturi!

Kot vestni poročevalci pa moramo končno še povedati, da se je za novo modo navdušeno izrekel učenjak Pietro Guizzetti, profesor patološke anatomije v Parmi. To pa predvsem iz ozirov na ogenj! Ravno ženske tvorijo ogromno večino ponesrečencev po ognju. To pa baš vsled nesrečnega krila, ki je tako pripravno, da se vžge tudi tam, kjer bi moške hlače ne bile prav nič v nevarnosti. Še nikoli ni doživel slučaj, da bi se kakemu moškemu hlače vnele. A žensko krilo je pred ognjem v vedni nevarnosti in ako se enkrat vžge, ni več pomoči. Zato toplo pozdravlja novo rožo posebno za dom.

Prav ima mož, to pa tembolj, ker se bo odslej vsaka ženska lahko pohvalila nasproti prijateljici, da ona v hiši hlače nosi, in to je tudi nekaj!

Po bolezni je treba krepilnega sredstva,

ampak biti mora učinkujoče — na primer Scott-ova emulzija. Napravite enkrat s isto posuš. Ze po razmerno malen zavz. tju se bode počutili boljše. Temu je vzrok čistost in izborna kakovost vseh sestavin, ki jih ima Scottova emulzija in vsled posebnega Scott-ovega pripravljaja.

Scott-ova emulzija

3109

da nove moči mnogo hitreje kot navadno ribje olje in se v ta namen uporablja in priporoča od zdravnikov že 34 let.

Cena izvirni steklenici 2 K 50 vln.
Dobl se v vseh lekarnah.

Meteorološko poročilo.

Višina 11 metrov 306,2 m, sred. zračni tlak 736,0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm
25	9 zveč	731,7	2,5	sl. sever	oblačno	
26	7 zjut.	728,9	1,2	sl. svzh	jasno	0,0
	2 pop	725,8	11,7	moč. jzah.	del. obl.	
26	9 zveč.	726,1	4,2	sr. jvzh.	oblačno	
27	7 zjut.	729,6	5,7	p.m. svzh.	pol. obl.	1,2
	2 pop	731,0	9,4		del. obl.	

Srednja predvečerašnja temp 2,6°, norm. 0,8°
Srednja večerašnja temp. 7,5° norm. 0,9°
Sinoči okoli 7. ure vihar iz zahoda.

623

Potrjim srcem javljam vsem sorodnikom in znancem prelužno vest, da je soprog, oziroma oče, stari oče, brat in stric

Marija Lavrič
prejemnik užitnice

dne 26. februarja po kratki a mučni bolezni, v 85. letu starosti, potolažen s svetotajstvi, preminul.

Truplo predragega rankega se prenese v sredo dne 1. marca ob 5. uri popoldne iz bolniške mrtvasnice na pokopališče pri Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v cerkvi Sv. Petra v Ljubljani.

Ljubljana, 27. februarja 1911.

Apolonija Lavrič, roj. Carar
soprog

Ivo Lavrič, Franjo Lavrič,
davnici upravniki, revizenti župno železnice.
sinova.

615

Zahvala.

Za številne dokaze ljubeznivega sočutja povodom prebitke izgube, ki nas je tako nepričakovano zadela s prežgodnjo smrtjo našega skrbnega očeta

Jožefa Ažmana
o. kr. cestnega mojstra in hišnega posostnika

in za tako številno spremstvo na zadnji poti izrekan o najpriščnejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo preblagorodnemu g. c. kr. okrajnemu glavarju dr. A. Pišhoferju, vsemu c. kr. uradnistvu, prečastiti duhovščini, velečenjenim gospodom pevcem in njegovim stanovim in tovarišem, prijateljem in znancem, da so, sicer tako skromnemu možu skazali tako visoko zadajo čast.

Postojna, 26. februarja 1911.

Žalujoča rodbina Ažman.

614

V največji bridkosti naznanjamo vsem sorodnikom, znanem in prijateljem, da je danes 25. t. m. naš predrugi oče oziroma soprog, gospod

Anton Šonc

po kratki in mučni bolezni v 66 letu svoje starosti, previden s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega se vrši v ponedeljek ob 9. uri dopoldne.

Tomaj, 25. februarja 1911.

Fra. Čiška, soproga. — Ludvik, župni upravitelj v kortah in Mirko, organist v Podgori, sinova. — Justinka in S. Marija J., hčeri.

Za trgovino z mešanim blagom se išče

učenka

s primerno izobrazbo. Ponudbe sprejema J. Kemperle, Kamnik.

600

V globoki žalosti javljam, da je Vsemogočni vzel k Sebi našo najdražjo, iskreno ljubljeno mamo

Marijo Zorman, roj. Dolinar.

Blaga pokojnica je izdihnila v nedeljo ob pol 11. uri v noči po kratki, mučni bolezni, v 50. letu starosti, prevideita s sv. zakramenti za umirajoče. Pogreb bo iz hiše žalosti. Spod. Siska 91, v forek 28. februarja 1911, ob pol 5. uri popoldne na pokopališče k Sv. Kristofu.

Sp. Siska, dne 26. februarja 1911.

Janez Zorman, Anica, Ivan, Vinko, Tonček,
soprog. otroci.

621 Venci se na željo pokojnice livaležno odklanjajo.

Brez vsakega posebnega obvestila.

Globoko potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je poklical sveta Vlado dne 23. t. m. ob 3. uri popoldne našega iskreno ljubljenega soproga, preblagega, skrbnega očeta itd., gospoda

JOSIPA MARINKA
c. kr. poročnika v pokoju

po kratki bolezni, starega 81 let, v boljše, večno življenje.

Pogreb predragega rankega je bil danes, v ponedeljek, dne 27. t. m. iz hiše žalosti na pokopališče sv. Pavla na Vrhniki. Zahvaljujemo se tem potomcem, ki so se spomnili našega predragega, ter mu na ta ali oni način lajšali zadnje ure. Posebno se zahvaljujemo gg. zdravnikom dr. Bulu in dr. Maroltu, prečast. g. dekanu Gantarju za poslednjo tolažbo in vsem drugim znancem, ki so ga v tako mnogobrojnem številu spremlili k večnemu počitku.

Bodi mu blag spomin!

Vrhnika, dne 26. februarja 1911.

612 Žalujoči ostali.

Učenca

za mizarstvo obrt, ki naj bi imel svojo hrano sprejme takoj **Alotzij Trink**, mizar-ski mojster, **Ljubljana Linhartova ul. 3.**

„NUISOL“

od Bergmann & Co., Tešin (Tatschen) ob Labi je in ostane, pozneje kot doslej nedosežen v svojem presenečenim naravnem pobarvanju las in brade. — Dobiva se v svetli, ružjavi in črni barvi steklenica po K 2,50 pri: **Antonu Vancu**, drogerija; **O. Fattich-Frankh**, lm, brivec.

TRZNO CEN

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta, 27. februarja.

Pšenica za april 1911	11,43
Pšenica za maj 1911	11,15
Pšenica za oktober 1911	10,83
Rž za april 1911	8,05
Rž za oktober 1911	7,86
Oves za april 1911	8,47
Koruzna za maj 1911	5,60

Izurjen, trgovsko podjeten

knjigovodja
ali
samosojna knjigovodkinja

se takoj sprejme.

Ponudbe pod:
»S. S. L.« na upravo »Slovenca«

589

Spominjajte se pri vseh prireditvah, pri vseh veseljih in žalostnih dogodkih »Slovenske Straže«!

Prevzamem dobro idočo gostilno

na račun v Ljubljani ali v okolici. Ponudbe na upravo tega lista pod »gostilničar«.

507

Modni kampani kakor tudi drugo blago za moške obleke najdete v največji izbiri pri

R. MIKLAUC

LJUBLJANA, Stritarjeva (Spitalska) ulica št. 5.

V prvem nadstropju poseben oddelek za tovarniško skladišče sukna. — 591 — Pošiljajo se tudi vzorci na ogled.

H. SUTTNER urar prva največja domača exportna tvrdka ur, zlatnine in srebrnine. Lastna tovarna ur v Švici

Ljubljana Mestni trg

„IKO“ Tovariska varšvena znamka

Briljanti po nizki ceni

Nizke cene!

Novosti manufakturnega in modnega blaga!

Zahtevajte vzorce!

LENASI & GERKMAN

Ljubljana,
Stritarjeva ulica
št. 4.

Postne in misijonske pesmi

(Riharjevi in drugi napevi.) Postne: 10 za mešan, 4 za moški zbor. Misijonske: 4 za 577 mešan, 1 za moški zbor. Uredil 6

Josip Sicherl, org. v Ribnici.

Cena: Partiture 2 K 30 v. Posamezni glasovi po 40 v. Dobe se pri ureditelju v Ribnici, naroči se najceneje po nakaznici, pošlje se poštne prosto, pri večjem naročilu se upošteva tudi popust. Na naročila po dopisnici se ne bode oziralo.

: Naročaito „Slovenca“ :

Ime:

R. Miklauc
Ljubljana

592

bodi vsakemu znano
pri nakupu blaga
za obleko in perilo.

Hranilnica kmečkih občin v Ljubljani

v hiši Zadrugne zveze, Dunajska cesta 32 (nasproti Bavarskemu dvoru v bližini mitnice).

Hranilne
vloge obre-
stuje po

4 1/4 %

brez
odbitka.

Vložne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar. - Posojila na zemljišča daje po 4 3/4 0/0 in 5 0/0. - Daje posojila na amortizacijo na vsak poljuben načrt, dalje na menice in vrednostne papirje.

Uradne ure vsak delavnik od 8. do 12. dopoldne.

Za varnost vložnega denarja jamči 21 kmečkih občin z vsem premoženjem in davčno močjo. Vsaka špekulacija z vloženim denarjem je po pravilih odobrenih od c. kr. dež. vlade izključena, zato je denar v hranilnici popolnoma varno naložen in se ni bati nobene izgube.

Hranilne
vloge obre-
stuje po

4 1/4 %

brez
odbitka.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Za križ in svobodo. Igrokaz v petih dejanjih (6 moških in 1 ženska vloga). K — 50, pet izvodov in več po K — 35.

Posebno za mladeniška društva pripravna igra, polna navdušenja za krščanska načela. **Andrej Hoer,** tirolski junak. **Fran Rihar.** Ljudska igra v petih dejanjih s predgovorom in sklepno sliko (18 moških, 4 ženske vloge). K — 80, deset izvodov K 5.—.

Ta igra je bogata po lepih prizorih, se popolnoma prilaga slovenskim ljudskim značajem in visoko vnema domovinsko čustvo.

Zbirka ljudskih iger, dosedaj 15 zvezkov po K — 80.

Ta zbirka je zlasti za naša izobraževalna društva, pa tudi za druge odrede ljudskega in diletantškega značaja neobhodno potrebna: igre se dajo vse brez posebnih pripomočkov lahko uprizoriti.

Vse igre v tej zbirki so prirejene za jednake t. j. samo moške ali samo ženske vloge.

Vsebine:

1. zvezek se začasno ne dobi.
2. zvezek. 1. Vedeževalka. — 2. Kmet-Herod. — 3. Zupan sardamski ali Car in tesar. — 4. Jeza nad petelinom in kes.
3. zvezek. 1. Milni pod zemljo ali zadnje ure poganstva v Rimu. — 2. Sanje. — 3. Sveta Neža. K — 80.
4. zvezek se začasno ne dobi.
5. in 6. zvezek. 1. Garcia Moreno. — 2. Krčmar pri zvitem rogu. — 3. Kukavica modra ptica ali boj za doto. — 4. Sveta Cita. — 5. Pri gospodi. — 6. Črevljar. — 7. Kmet in fotograf. — Kovačev študent.

Mešani in moški zbori. Jakob Aljaž. Sedem zvezkov po K — 50.

Naša pevska društva se bodo rada poslužila novih navdušenih domačih pesmi, kakoršne nam nudi Aljaževa zbirka. Vsi zbori so vzorni in veličastni, a vendar priprosti in lahki, treba samo poslušati se jih.

1. zvezek: 1. Domovini. — 2. Nevosti. — 3. Ne zveni mi. — 4. Naša zvezda. — 5. Ujetega ptica tožba. — 6. Soči.
2. zvezek: 1. Pri zibelki. — 2. Čerkvica. 3. Ne tožim. — 4. Oj planine. — 5. Oj z Bogom, ti planinski svet! — 6. Šolskodomski mladini. — 7. Na bregu.
3. zvezek: 1. Psalm 118. — 2. Ti veselo poj! — 3. Na dan. — 4. Divna noč.
4. zvezek: 1. Ujetega ptica tožba. — 2. Zakipi duša. — 3. Dneva nam pripelji zar. 1. — 4. Pri pogrebu.
5. zvezek: 1. Job. — 2. V mraku. — 3. Dneva nam pripelji zar. 2. — 4. Z vencem tem ovenčam Slavo. — 5. Triglav.
6. zvezek: 1. Opomin k veselju. — 2. Sveta noč. — 3. Stražniki. — 4. Hvalite Gospoda. — 5. Občutki. — 6. Geslo.

Za društva in društvene prireditve:

Bajuk, Odmevi naših gajev (narodne pesmi). II. zvezek za moški, mešan, deloma ženski zbor. Partit. K 140. — Napevi so vzeti iz naroda in so popolnoma v tem duhu harmonizirani, služili bodo prav dobro vsem našim pevskim zborom.

Vodopivec, Kovačev študent. Besede povzete iz Zbirke ljudskih iger (Iv. Kovačič). — Priključena, lahko uprizorljiva spevoigra silno komične vsebine. Za proizvajanje pevskih točk je potrebnih samo šest (oziroma pet) moških in en ženski glas.

Krek, Turški križ. Igra v štirih dejanjih. — **Tri sestre.** Igra v treh dejanjih. K 1.—, 10 izvodov K 8.—. — Vsebine obeh, za mešane vloge prirejenih iger, je tako zanimiva ter za oder tako sijajno prirejena, da se bodeda igri radi svoje lahke uprizorljivosti gotovo kmalu osvojili naše ljudske odre.

Sardenko, Slovenska apostola. Zgodovinska igra. Ob 1025 letnici Metodove smrti (885—1910). K 120. — Krasna knjiga vsebuje samo moške vloge in ima poleg poučnega smotra tudi namen netiti med Slovenci narodno zavest ter buditi narodni ponos.

Slovenska Talija. Iz te zbirke je na razpolago v naši zalozi še okoli 80 raznih resnih in veselih iger za mešane vloge. Cena je za vse zvezke enaka in znaša samo 30 vin. za vsako igro. — Seznam te zbirke dopošljemo na zahtevo.

7. in 8. zvezek. 1. Sinovo maščevanje ali spoštuj očeta. — 2. Za letovišče. — 3. Občinski tepček. — 4. Dve materi. — 5. Neža z Bleda. — 6. Najdena hči.

9. zvezek. 1. Na Betlehemskih poljanah. — 2. Kazen ne izostane. — 3. Očetova kletev. — 4. Čašica kave.

10. zvezek. 1. Fernando strah Asturije ali izpreobrnjenje roparja. — 2. Rdeči nosovi. — 3. Zdaj gre sem, zdaj pa tja. — 4. Pošta skrivnost ali začarano pismo. — 5. Strahovi.

11. zvezek. 1. Večna mladost in večna lepota. — 2. Repoštev, duh v krkonoskih gorah ali vsega je enkrat konec. — Prepirljiva soseda ali boljša je kratka sprava kakor dolga pravda.

12. zvezek. 1. Izgubljeni sin. — 2. V ječi. Pastirci in kralji. — 3. Ljudmila. — Planšarica.

13. zvezek. 1. Vestalka. — 2. Smrt Marije Device. — 3. Marijin otrok.

14. zvezek. 1. Junaška deklica. Devica Orleanska. — 2. Sv. Boštjan. — 3. Materin blagoslov.

15. zvezek. 1. Fabelola in Neža. — 2. Turki pred Dunajem.

Knjigovodstvo. Ivan Podlesnik. I. del. Vez. K 320.

Prvi del „Knjigovodstva“, ki je pač najvažnejši pripomoček za gospodarski napredek, obsega načela za društva, za „Čebelice“, za mladeniče in gospodarje.

Knjigovodstvo. Ivan Podlesnik. 2. del. Vezano K 620.

Drugi del je posebno za posojilnice in sploh za zadrugništvo prirejen ter obsega veliko tabel. Obravnava o kreditu, zadrugah, raifajznovkah, konverziji, blagovnem prometu in navaja praktične zgleds.

pošteno rokodelstvo. — Slovo mrtvim. — Pokojnemu v slovo.

Šesti venček narodnih pesmi za troglasni ženski zbor. Fran Kimovec. Partitura K — 40, deset izvodov K 3.—.

Moški zbori. Vinko Vodopivec. Partitura K 160.

Vsebine: Bratje v kolo. — Z vencem tem ovenčam glavo. — V mraku. — Sijaj, sijaj luna! — Lepi Jurij. — Pogled v nedolžno oko. (Ženski zbor.) — Bratom orlom.

Gorski odmevi. Zbirka moških zborov in četverspevov. Ivan Laharnar. Op. 8. Dva zvezka po K 150.

Vsebine I. zvezka: Mi vstajamo. — Moja domovina. — Bratje v kolo! — Napitnica. — Slovan na dan! — Lovčovo slovo. — Vsebine II. zvezka: Z vencem tem ovenčam glavo. — Vinski hram. — Naša zvezda. — Lahko noč.

I. venček narodnih pesmi za moški zbor. Anton Grum. Part. K — 50, deset izvodov K 4.—.

II. venček slovenskih narodnih pesmi za moške ali ženske glasove. Anton Grum. Part. K — 50.

Praeludium et postludium super hymnum austriacum auctoris Josephi Haydn pro organo aut Fortepiano quator manibus (Secondo =

„Ped.“ c. octava). Anton Foerster. Op. 105. Partitura K — 60.

Naša zvezda. Anton Foerster. Op. 87. (Besede Simon Gregorčičeve. Samospev s klavirjem. Partitura K — 80.

Bom šel na planince. Marko Bajuk. Potpuri slovenskih narod. pesmi za tamburaški zbor. Partitura K 3.—.

Vsebine: Bom šel na planince. — Na planincih solnčice sije. — Cez tri gore. — Solnce čez hribe gre. — Pa bom šel na planince. — Jaz pa pojdem na Gorenjsko. — Tiha luna jasno sije.

Na Gorenjskem je listno. Marko Bajuk. Potpuri slovenskih narod. pesmi za tamburaški zbor. Partitura K 3.—.

Vsebine: Po jezeru. — Bratci, veseli vsi. — Le enkrat bi videl. — Na Gorenjskem je listno.

Mešani in ženski zbori. Fran Ferjančič. Partitura K 3.—, glasovi po K — 50.

Zbirka obsega sledeče vzorno dovršene zbornice: Pozdrav slovenskemu domu. — Tone selnce, tone... — Planinarica. — Pustni večer. — Solnce čez hribe gre. — Na morju. — Šivilja. — Plevce. — Rožmarin. — Lahko noč.

Vse te knjige se dobe v Katoliški Bukvarni v Ljubljani, knjigarni „Mirija“ v Kranju in J. Krajec nasl. v Novem mestu.